

[Hans Lund.]

dette område ligger problemer, og jeg tror også nok, at vi i udvalget må diskutere visse ting. Jeg mener ikke, at forskudsregistrering skal gøres til noget tilfældigt; det skal være sådan, at skatteyderne også her har en rimelig beskyttelse over for administrationen. Vi har jo hørt om visse tilfælde, hvor det ikke er gået på den måde, som vi herindefra i hvert fald ønsker, og det må vi så gøre forsøg på at klare måske ved cirkulære eller ved simpelt hen at nedfælde det i loven. Men at man bringer den aktuelle indtægt ind i beskattningen, synes jeg i hvert fald må være ganske rimeligt; det er naturligvis uheldigt, når man skal operere med indtægter, der ligger et par år tilbage i tiden, men dér tror jeg igen, at det vil hjælpe, så snart vi kommer væk fra den egentlige overgangstid.

1970-indtægten har efter min mening ikke været nogen almindelig indtægt, for der er jo skatteydere, der for at undgå overskydende skat har været interesseret i at holde indtægten højere; jeg tror i hvert fald nok, at adskillige vil have en lavere 1971-indkomst; end de havde i 1970.

Jeg skal ikke trætte folketinget med yderligere bemærkninger om lovforslaget, jeg ved jo, at vi får det til behandling i udvalget. Jeg skal kun på socialdemokratiets vegne udtale håbet om, at vi må få en god og saglig udvalgsbehandling, og jeg vil også udtale ønsket om, at vi må nå det resultat, vi faktisk gerne vil nå med vores kildeskattelov: at den kommer til at virke sådan, som vi nok alle sammen har håbet at den skulle komme til at virke.

Lembourn: Dette lovforslag indeholder 5 ændringer til kildeskatteloven, og jeg kan på det konservative folkepartis vegne sige, at de to første ændringer, dels at enkepensionen særbeskattes, dels at ydelser ifølge revalideringsloven ligeledes skal særbeskattes for hustruers vedkommende, kan vi støtte.

Men man må nok sige, at det er meget små pip. I stedet for, som man gør i dette forslag, at koncentrere sig om at skaffe finansministeren en bemyndigelse næsten uden grænser til at fastsætte indkomstgrundlaget her i landet, havde det været mere nyttigt og mere frugtbart og uden

tvivl også mere populært, hvis man havde brugt kræfterne på at prøve at afskaffe sambeskatningen. Det konservative folkeparti har altid ønsket at udvikle skattepolitikken sådan, at vi kom frem til en ophævelse af sambeskatningen og hen til en egentlig særbeskatning, således at kvinder blev ligestillet med mænd på dette område, og vi kan tilsige finansministeren fuld støtte, hvis han vil koncentrere sig om den side af sagen.

Ministeren skal imidlertid ikke regne med, at vi vil følge Poul Dahlgaard-udvalget. Poul Dahlgaard-udvalgets forslag om, at restskatten hos den ene ægtefælle bør kunne modregnes i overskydende skat hos den anden, er ikke i overensstemmelse med vore principper om ophævelse af sambeskatningen. Det vil vi altså ikke på forhånd love støtte til, tværtimod; det er i virkeligheden en tilbagevenden til sambeskatningsprincippet, og det er én skattestraf på ægteskabet som institution.

Den tredje ændring i lovforslaget angående et forsøg på at få den foreløbige og den endelige skat af aktieudbytter til at komme nærmere hinanden er naturligvis i princippet rigtig. Vi er også indstillet på i udvalget at prøve at finde en eller anden løsning på dette spørgsmål. Men sådan som det her foreligger, må man frygte en yderligere skatteadministration, og man kan også komme ud i nogle temmelig urimelige tilfælde, hvor det vil være meget svært på forhånd at sige noget om en virksomheds mulighed for at udbetale udbytte. Vi er i en økonomisk situation med meget hård konkurrence og for mange fags vedkommende meget lille fortjenstmargen, så man ofte vil opleve, at virksomheder imod forventning ikke kan udbetale udbytte. I det tilfælde bliver man altså beskattet af en indkomst, man aldrig får, og så får man ganske vist pengene tilbage igen, men først et år eller mere efter. Desuden kan dette føre til en forskelsbehandling mellem aktier og obligationer, og den er stor nok i forvejen; derfor vil vi meget gerne i udvalget se på dette og se på, om vi kan finde en løsning, der undgår disse mangler.

Den fjerde ændring, som er den afgørende, bygger på princippet om, at vi nu skal prøve at finde en generel løsning på, at den foreløbige og den endelige skat nogenlunde